

съ различни дрехи, споредъ хората, съ които имамъ срѣщи. Сутринтъ се обличамъ въ черни дрехи, черна шапка и ржавици официаленъ костюмъ. Върна се отъ тази срѣща, слѣдъ обѣдъ ми прѣдстои да се срещна съ по-обикновено лице, затова се обличамъ въ бѣли дрехи, бѣла шапка и така излизамъ. Който ме срещне този день, ще пита: „Кой е този господинъ, който се облича по нѣколко пѣти на день съ различни дрехи“? — Това е господинътъ съ многото костюми, който постоянно се мѣни, но не се измѣня. Това е свойството на човѣшкия духъ да се мѣни, но да не се измѣня. Когато дойдемъ, обаче, до онова вѣтрѣшно състояние, когато се измѣняме вѣтрѣшно, тогава изгубваме своята индивидуалностъ, изгубваме това, което сме спечелили. Това азъ наричамъ законъ на падането. Лжчитѣ, които се проектиратъ като извѣстна енергия, съ падането на земята, оставатъ на нея дълги години, докато дойде день да се върнатъ при своя баща, отъ който сж излѣзли. Защо тѣзи лжчи излизатъ отъ Бога? — Защото и тѣ сж съгрѣшили. Ако тѣ не бѣха грѣшни, вие не щѣхте да усѣщате това парене и изгаряне, а щѣха да прѣдизвикатъ една нѣжна свѣтлина и приятна топлина. Тѣй че, тия лжчи, които сж паднали веднѣжъ на земята, колкото и да сж свѣтли, и тѣ сж съгрѣшили, тѣхното око е хванало малко мръжа. Тия лжчи сж живи, и вие ще се чудите, какъ е възможно да живѣе свѣтлината? Този въпросъ ще оставя да го разрѣшите вие. Човѣкъ самъ по себе си е единъ божественъ лжчъ. Съврѣменната биология казва, прѣзъ колко стадии е миналъ човѣкъ, докато достигне това състояние, въ което днесъ се намира. Той е миналъ прѣзъ много видоизмѣнения, клѣткитѣ му сж прѣтърпѣли много дѣления и най-послѣ имаме окончателната форма, която пакъ продължава да се видоизмѣнява. Всичко това е стаало отъ потока на тая жива свѣтлина. Ако проучите подробно развитието на човѣка, ще видите, колко струва неговото устройство, колко скъпи сж материалитѣ, отъ които е образувано неговото тѣло и тогава никога не щѣхте да грѣшите и не бихте допуснали нито една лоша мисль или желание. Нѣма по голѣма заблуда отъ тази, да мислите, че човѣкъ, като грѣши, не вѣди на спасението си. Въ какво се състои грѣхътъ? — Грѣхътъ се състои въ това, че мислимъ, какво придобитѣ нѣща